

Teismo praktikos rinkinys

Sujungtos bylos C-643/15 ir C-647/15

Slovakijos Respublika ir Vengrija prieš Europos Sąjungos Tarybą

„Ieškinys dėl panaikinimo – Sprendimas (ES) 2015/1601 – Graikijos Respublikos ir Italijos Respublikos labai nustatytos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje – Dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio kai kurių valstybių teritorijoje susidariusi nepaprastoji padėtis – Šių piliečių perkėlimas į kitų valstybių narių teritoriją – Perkėlimo kvotos – SESV 78 straipsnio 3 dalis – Teisinis pagrindas – Taikymo sąlygos – „Pagal teisėkūros procedūrą priimamo akto“ sąvoka – SESV 289 straipsnio 3 dalis – Europos Vadovų Tarybos patvirtintų išvadų privalomumas Europos Sąjungos Tarybai – ESS 15 straipsnio 1 dalis ir SESV 68 straipsnis – Esminiai procedūriniai reikalavimai – Europos Komisijos pasiūlymo pakeitimas – Naujo konsultavimosi su Europos Parlamentu ir vieningo balsavimo Europos Sąjungos Taryboje reikalavimai – SESV 293 straipsnis – Teisinio saugumo ir proporcingumo principai“

Santrauka – 2017 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas

- Institucijų aktai – Teisinis pobūdis – Pagal teisėkūros procedūrą priimtas aktas – Sąvoka – Tarybos nustatytos laikinosios priemonės valstybių narių, kuriose dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarė nepaprastoji padėtis, labui – Neapėmimas*
(SESV 78 straipsnio 3 dalis, SESV 289 ir 294 straipsniai)
- Sienų kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Prieglobsčio politika – Tarybos nustatytos laikinosios priemonės valstybių narių, kuriose dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarė nepaprastoji padėtis, labui – Apimtis*
(SESV 78 straipsnio 2 ir 3 dalys)
- Sienų kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Prieglobsčio politika – Tarybos nustatytos laikinosios priemonės valstybių narių, kuriose dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarė nepaprastoji padėtis, labui – Galimybė nukrypti nuo pagal teisėkūros procedūrą priimtų aktų nuostatų – Ribos – Būtinybė, kad priemonės būtų laikinojo pobūdžio*
(SESV 78 straipsnio 2 ir 3 dalys; Tarybos sprendimas 2015/1601)
- Sienų kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Prieglobsčio politika – Tarybos nustatytos laikinosios priemonės valstybių narių, kuriose dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarė nepaprastoji padėtis, labui – Trukmės nustatymas – Vertinimo kriterijai*
(SESV 78 straipsnio 3 dalis; Tarybos sprendimas 2015/1601)

5. *Sienų kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Prieglobsčio politika – Tarybos nustatytos laikinosios priemonės valstybių narių, kuriose dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarė nepaprastoji padėtis, labui – Sąvoka „staigus“*
(SESV 78 straipsnio 3 dalis)
6. *Sienų kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Prieglobsčio politika – Tarybos nustatytos laikinosios priemonės valstybių narių, kuriose dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarė nepaprastoji padėtis, labui – Glaudaus ryšio tarp nepaprastosios padėties ir tokio antplūdžio būtinumas*
(SESV 78 straipsnio 3 dalis)
7. *Sienų kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Prieglobsčio politika – Tarybos nustatytos laikinosios priemonės valstybių narių, kuriose dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarė nepaprastoji padėtis, labui – Tarybos diskrecija pasirinkti, kokias priemones nustatyti – Galimybė numatyti patikslinimo mechanizmus, leidžiančius reaguoti į padėties pokyčius*
(SESV 78 straipsnio 3 dalis)
8. *Komisija – Įgaliojimai – Teisėkūros iniciatyvos teisė – Įgyvendinimas laikantis įgaliojimų suteikimo ir institucinės pusiausvyros principų – Taikymas pagal teisėkūros procedūrą priimamų aktų ir ne pagal teisėkūros procedūrą priimamų aktų pasiūlymams*
(ESS 13 straipsnio 2 dalis, SESV 68 straipsnis ir 78 straipsnio 3 dalis)
9. *Institucijų aktai – Parengimo procedūra – Reguliarus konsultavimasis su Parlamentu – Pareiga konsultuotis iš naujo, jeigu iš esmės pakeičiamas pirminis pasiūlymas – Pareigos apimtis*
(SESV 113 straipsnis)
10. *Komisija – Įgaliojimai – Teisėkūros iniciatyvos teisė – Įgaliojimas pakeisti pasiūlymą – Įgyvendinimo sąlygos – Laikinių priemonių valstybių narių, kuriose dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarė nepaprastoji padėtis, labui pasiūlymas*
(SESV 78 straipsnio 3 dalis ir 293 straipsnio 2 dalis)
11. *Komisija – Įgaliojimai – Teisėkūros iniciatyvos teisė – Įgaliojimas pakeisti pasiūlymą – Komisijos narių kolegijos galimybė įgaluoti tam tikrus jos narius padaryti pakeitimą*
(SESV 293 straipsnio 2 dalis; Komisijos darbo tvarkos taisyklių 13 straipsnis)
12. *Taryba – Svarstymai – Kalbų vartojimas – Galimybė pasiūlyti teisės akto projekto pakeitimą tik viena oficialia Sąjungos kalba – Leistinumas – Sąlyga – Valstybės narės neprieštaravimas*
(ESS 3 straipsnio 3 dalies ketvirta pastraipa; Tarybos sprendimo 2009/937 priedo 14 straipsnis)
13. *Europos Sąjungos teisė – Principai – Proporcingumas – Apimtis – Sąjungos teisės aktų leidėjo diskrecija – Teisminė kontrolė – Ribos – Vertinimas atsižvelgiant į akto priėmimo metu buvusias duomenis*
(SESV 5 straipsnio 4 dalis ir 78 straipsnio 3 dalis)

14. *Sienu kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Prieglobsčio politika – Tarybos nustatytos laikinosios priemonės valstybių narių, kuriose dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarė nepaprastoji padėtis, labai – Šių piliečių perkėlimas į kitų valstybių narių teritoriją – Teisminė kontrolė – Ribos – Perkeltų asmenų kvotų paskirstymas valstybėms narėms – Leistinumai – Solidarumo ir valstybių narių sąžiningo dalijimosi atsakomybe principo paisymas*

(SESV 78 straipsnio 3 dalis ir 80 straipsnis)

15. *Sienu kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Prieglobsčio politika – Tarybos nustatytos laikinosios priemonės valstybių narių, kuriose dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarė nepaprastoji padėtis, labai – Šių piliečių perkėlimas į kitų valstybių narių teritoriją – Pareiga atsižvelgti į piliečių kultūrinius ar kalbinius ryšius su valstybe nare, į kurią perkeliama – Nebuvimas*

(SESV 78 straipsnio 3 dalis ir 80 straipsnis; Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnis)

16. *Teismo procesas – Įstojimas į bylą – Ieškinio pagrindai, kurie skiriasi nuo pagrindinės palaikomos šalies pagrindų – Priimtinumas – Sąlyga – Sąsaja su bylos dalyku*

(Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnis; Teisingumo Teismo procedūros reglamento 129 straipsnis ir 132 straipsnio 2 dalies b punktas)

17. *Sienu kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Prieglobsčio politika – Tarybos nustatytos laikinosios priemonės valstybių narių, kuriose dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarė nepaprastoji padėtis, labai – Šių piliečių perkėlimas į kitų valstybių narių teritoriją – Pareiga užtikrinti teisę į veiksmingą teisių gynimo priemonę skundžiant sprendimą dėl perkėlimo*

(SESV 78 straipsnio 3 dalis; Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis)

18. *Sienu kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Prieglobsčio politika – Tarybos nustatytos laikinosios priemonės valstybių narių, kuriose dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarė nepaprastoji padėtis, labai – Šių piliečių perkėlimas į kitų valstybių narių teritoriją – Sprendimas 2015/1601, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės – Piliečių paskirstymo tvarka – Atsižvelgimas į piliečio pageidavimus renkantis priimančiąją valstybę narę – Neapėmimas*

(SESV 78 straipsnio 3 dalis; Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 604/2013 13 straipsnio 1 dalis; Tarybos sprendimo 2015/1601 5 straipsnio 3 dalis)

19. *Sienu kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Prieglobsčio politika – Tarybos nustatytos laikinosios priemonės valstybių narių, kuriose dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio susidarė nepaprastoji padėtis, labai – Šių piliečių perkėlimas į kitų valstybių narių teritoriją – Perkėlimo traktavimas kaip grąžinimo į trečiąją valstybę – Neįtraukimas*

(SESV 78 straipsnio 3 dalis; Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 18 straipsnis)

1. Teisės aktas laikytinas pagal teisėkūros procedūrą priimtu Sąjungos aktu tik tuomet, jei jis priimtas remiantis Sutarčių nuostata, kurioje aiškiai daroma nuoroda į įprastą arba specialią teisėkūros procedūrą. Taigi iš Sutarčių nuostatoje, kuri yra nagrinėjamo akto teisinis pagrindas, daromos nuorodos į reikalavimą konsultuotis su Parlamentu negalima daryti išvados, kad šis aktas priimtas taikant specialią teisėkūros procedūrą.

SESV 78 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad Taryba patvirtina šiame straipsnyje nurodytas laikinasias priemones remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, bet šioje nuostatoje nėra aiškios nuorodos nei į įprastą, nei į specialią teisėkūros procedūrą, todėl pasakytina, kad priemonės, kurios gali būti patvirtintos pagal šią nuostatą, laikytinos ne pagal teisėkūros procedūrą priimtais aktais, nes jos patvirtinamos taikant ne teisėkūros procedūrą.

(žr. 62 ir 64–66 punktus)

2. SESV 78 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos yra papildomo pobūdžio ir leidžia Sąjungai, įgyvendinant bendrą Sąjungos politiką prieglobsčio klausimais, patvirtinti įvairias priemones siekiant susikurti instrumentus, be kita ko, būtinus norint veiksmingai reaguoti į migrantų krizės sukeltas situacijas tiek trumpuoju, tiek ilguoju laikotarpiu. Šiuo klausimu pasakytina, kad sąvoka „laikinosios priemonės“, kurias galima patvirtinti pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį, turi būti pakankamai plati, kad Sąjungos institucijos galėtų imtis visų laikinųjų priemonių, būtinų siekiant veiksmingai ir greitai reaguoti į nepaprastą padėtį, susidariusią dėl staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio.

(žr. 74 ir 77 punktus)

3. Nors pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį patvirtintos priemonės iš principo taip pat gali nukrypti nuo pagal teisėkūros procedūrą priimtų aktų nuostatų, turi būti apibrėžta tokių nukrypimų taikymo sritis tiek materialiuoju, tiek laiko aspektais taip, kad šiais nukrypimais būtų tik greitai ir veiksmingai laikina nuostata reaguojama į konkrečią krizinę situaciją; šitaip atmetama galimybė, kad tokių priemonių tikslas ar poveikis būtų visiškai ar iš dalies visam laikui ir apskritai pakeisti šiuos pagal teisėkūros procedūrą priimtus aktus, taip apeinant SESV 78 straipsnio 2 dalyje numatytą įprastą teisėkūros procedūrą.

Sprendime 2015/1601, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje, numatytos leidžiančios nukrypti nuostatos atitinka šį reikalavimą. Šiame sprendime numatyti nukrypimai taikomi tik dvejus metus, paliekant galimybę šį terminą pratęsti. Be to, jie taikomi apibrėžtam skaičiui trečiųjų šalių piliečių, pateikusių tarptautinės apsaugos prašymus Graikijoje ar Italijoje ir turinčių vieną iš Sprendime 2015/1601 nurodytų pilietybių, kurie bus perkelti Europos Sąjungoje iš vienos iš šių dviejų valstybių narių ir kurie atvyko arba atvyks į šias valstybes nares tam tikru konkrečiu laikotarpiu.

(žr. 78–80 punktus)

4. Nors SESV 78 straipsnio 3 dalyje reikalaujama, kad joje nurodytos priemonės būtų laikinos, Tarybai paliekama diskrecija kiekvienu konkrečiu atveju nustatyti jų taikymo laikotarpį atsižvelgiant į aplinkybes ir ypač į nepaprastosios padėties, dėl kurios patvirtinamos šios priemonės, ypatumus.

Kiek tai susiję su Sprendimu 2015/1601, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje, Taryba akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos nustatydamas šiame sprendime įtvirtintų priemonių galiojimo trukmę 24 mėn. Atrodo, kad šis 24 mėnesių taikymo laikotarpio pasirinkimas pagrįstas atsižvelgiant į tai, kad didelio skaičiaus asmenų perkėlimas Europos Sąjungoje yra nauja ir sudėtinga procedūra, kuriai pasiruošti ir įgyvendinti reikia laiko, visų pirma valstybių narių administracinių institucijų koordinavimo aspektu, kol pasireikš konkretus šio perkėlimo poveikis. Šiuo klausimu pasakytina, kad negalima teigti, jog Sprendimas 2015/1601 nėra laikinas, nes jo padariniai bus ilgalaikiai. Iš tiesų, jeigu vertinant perkėlimo Europos Sąjungoje laikiną pobūdį, kaip jis suprantamas pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį, reikėtų atsižvelgti į šio perkėlimo padarinių perkeltiems asmenims trukmę, jokių asmenų, kuriems akivaizdžiai reikia tarptautinės apsaugos, nebūtų galima perkelti Europos Sąjungoje pagal šią nuostatą, nes toks perkėlimas neišvengiamai turi daugiau ar mažiau ilgalaikių padarinių.

(žr. 92 ir 96–99 punktus)

5. „Staigiu“, kaip jis suprantamas pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį, laikytinas tokio masto, kurio nebuvo galima numatyti, trečiųjų šalių piliečių antplūdis, net jei jis kilo kelerius metus tęsiantis migracijos krizei, nes dėl jo bendra Sąjungos prieglobsčio sistema nebegali veikti įprastai.

(žr. 114 punktą)

6. Dėl žodžių „susidariusi dėl“, apibūdinančių SESV 78 straipsnio 3 dalyje minimą nepaprastą padėtį, aiškinimo pažymėtina, kad mažumoje SESV 78 straipsnio 3 dalies kalbinių versijų vartojamas ne žodis „susijusi“, o žodžiai „susidariusi dėl“, tačiau, atsižvelgiant į šios nuostatos kontekstą ir jos tikslą greitai patvirtinti laikinąsias priemones, skirtas veiksmingai reaguoti į migracijos nepaprastą padėtį, abu šiuos apibūdinimus reikia suprasti vienodai – taip, kad reikalaujama pakankamai glaudaus susidariusios nepaprastosios padėties ir staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio ryšio.

(žr. 125 punktą)

7. Atsižvelgiant į tai, kad migrantų srautai gali greitai keistis ir persikelti į kitas valstybes nares, pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį nedraudžiama pagal šią nuostatą priimtų laikinųjų priemonių papildyti patikslinimo mechanizmais. Iš tiesų šioje nuostatoje Tarybai suteikiama plati diskrecija pasirinkti priemones, siekiant greitai ir veiksmingai reaguoti į konkrečią nepaprastą padėtį ir į galimus jos pokyčius. Skubus atsakas nereiškia, kad jis negali būti besikeičiantis ir pritaikomas prie situacijos, jei išlaiko savo laikinąjį pobūdį.

(žr. 131–134 punktus)

8. Įgaliojimų suteikimo ir institucinės pusiausvyros principai taikomi Komisijos turimai teisėkūros iniciatyvos teisei pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį priimant ne pagal teisėkūros procedūrą priimamus aktus, kaip antai sprendimus, kuriais tam tikrų valstybių narių labui nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje. Šiuo klausimu pasakytina, kad pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį Komisijos teisėkūros iniciatyvos teisė nesiejama su sąlyga, kad Europos Vadovų Taryba turi iš anksto apibrėžti gaires pagal SESV 68 straipsnį.

Be to, pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį Tarybai leidžiama patvirtinti priemones kvalifikuota balsų dauguma. Pagal institucinės pusiausvyros principą Europos Vadovų Tarybai draudžiama pakeisti šią balsavimo taisyklę ir pagal SESV 68 straipsnį priimtose išvadose nurodyti Tarybai balsuoti vienbalsiai. Kadangi taisyklės, susijusios su Sąjungos institucijų valios formavimu, yra įtvirtintos Sutartyse ir jų negali nustatyti nei valstybės narės, nei pačios institucijos, ypatingais atvejais tik Sutartimis gali būti suteikiami įgaliojimai institucijai pakeisti jose įtvirtintą sprendimų priėmimo procedūrą.

(žr. 146–149 punktus)

9. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 160–162 punktus)

10. Pagal SESV 293 straipsnio 2 dalį, kol Taryba nėra nusprendusi dėl Komisijos pasiūlymo, ši savo pasiūlymą gali keisti bet kuriuo Sąjungos akto priėmimo procedūros momentu. Komisijos priimti pasiūlymo pakeitimai nebūtinai turi būti rašytinės formos, nes jie yra Sąjungos aktų priėmimo procedūros dalis, o šiai procedūrai būdingas tam tikras lankstumas, būtinas norinti suderinti institucijų požiūrius.

Konkrečiu SESV 78 straipsnio 3 dalies atveju galima teigti, kad Komisija pasinaudojo SESV 293 straipsnio 2 dalyje nurodyta savo teise keisti pasiūlymą, jei iš šios institucijos dalyvavimo atitinkamo akto priėmimo procedūroje aiškiai matyti, kad Komisija patvirtino pakeistą pasiūlymą. Toks aiškinimas atitinka SESV 293 straipsnio 2 dalies tikslą apsaugoti Komisijos iniciatyvos teisę.

(žr. 177, 179 ir 181 punktus)

11. Iš Komisijos darbo tvarkos taisyklių 13 straipsnio, aiškinamo atsižvelgiant į SESV 293 straipsnio 2 dalies tikslą apsaugoti Komisijos iniciatyvos teisę, matyti, kad Komisijos narių kolegija gali įgalioti tam tikrus jos narius vykstant procedūrai pakeisti Komisijos pasiūlymą iš anksto nustatytais aspektais.

(žr. 185 punktą)

12. Sąjungai rūpi išsaugoti daugiakalbystę, apie kurios svarbą primenama ESS 3 straipsnio 3 dalies ketvirtoje pastraipoje, tačiau Tarybai nedraudžiama savo darbo tvarkos taisyklių 14 straipsnio aiškinti taip, kad nors jo 1 dalyje reikalaujama, kad projektai, sudarantys svarstymų Taryboje pagrindą, būtų pateikti visomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis, to paties straipsnio 2 dalyje numatyta supaprastinta tvarka, taikoma pakeitimams, kurių nereikalaujama privalomai pateikti visomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis. Tik tuo atveju, jei kuri nors valstybė narė prieštarautų, Tarybai turėtų būti pateikta šios valstybės narės nurodyta kalbinė versija, kad būtų galima tęsti svarstymus. Šis aiškinimas rodo darnų ir lankstų požiūrį, leidžiantį užtikrinti Tarybos darbų veiksmingumą.

(žr. 201 ir 203 punktus)

13. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 206–208 ir 221 punktus)

14. Tokiomis specifinėmis aplinkybėmis, t. y. susidarius nepaprastajai padėčiai dėl masinio ir staigaus trečiųjų šalių piliečių antplūdžio valstybėse narėse, sprendimas patvirtinti privalomą 120 000 asmenų perkėlimo mechanizmą pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį, nors ir pagrįstas objektyviais kriterijais, gali būti Teisingumo Teismo pripažintas netinkamu tik tuomet, jei konstatuojama, kad priimdama ginčijamą sprendimą Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, atsižvelgiant į tuo momentu turimus duomenis ir informaciją, nes per tą patį laiką buvo galima patvirtinti kitą mažiau ribojančią, bet tiek pat veiksmingą priemonę.

Dėl argumento, kad ginčijamas sprendimas yra neproporcinga priemonė, nes jame be reikalo nustatytas privalomas mechanizmas, pagal kurį privalomai, nustatant kvotas, paskirstomas tam tikras skaičius į valstybes nares perkeliama asmenų, pasakytina, kad pasirinkusi nustatyti tokį privalomą perkėlimo mechanizmą Taryba nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos. Iš tiesų Taryba, naudodamasi jai šiuo klausimu suteikta plačia diskrecija, galėjo pagrįstai manyti, kad privalomas perkeltų asmenų paskirstymas būtinas atsižvelgiant į išskirtinę nepaprastąją padėtį, kuriai susiklosčius priimtas ginčijamas sprendimas. Priimdama ginčijamą sprendimą Taryba taip pat turėjo įgyvendinti solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo tarp valstybių narių principą, taip pat ir finansų srityje; šis principas nustatytas SESV 80 straipsnyje ir taikomas įgyvendinant bendrą Sąjungos prieglobsčio politiką. Taigi Tarybos negalima kaltinti, kad ji padarė akivaizdžią vertinimo klaidą manydama, jog atsižvelgiant į nepaprastosios padėties specifiką reikia pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį, siejamą su SESV 80 straipsniu ir jame įtvirtintu solidarumo tarp valstybių narių principu, patvirtinti laikinąsias priemones – nustatyti privalomą perkėlimo mechanizmą.

(žr. 235, 236, 245, 246, 252 ir 253 punktus)

15. Jeigu vienoje ar keliose valstybėse narėse susiklosto nepaprastoji padėtis, kaip ji suprantama pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį, našta, atsiradusi dėl pagal šią nuostatą patvirtintų laikinųjų priemonių šios valstybės narės ar šių valstybių narių labui, iš esmės turi būti paskirstoma visoms kitoms valstybėms narėms laikantis solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo tarp valstybių narių principo, nes šis principas pagal SESV 80 straipsnį taikomas Sąjungos politikai prieglobsčio srityje. Todėl tuo metu, kai priimamas sprendimas, kuriuo tam tikrų valstybių narių labui nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje, Komisija ir Taryba teisingai mano, kad perkeliama prašytojų paskirstymas visoms valstybėms narėms pagal SESV 80 straipsnyje įtvirtintą principą yra tokio sprendimo esminis elementas.

Šiuo klausimu pasakytina, kad jei perkélimas griežtai priklausytų nuo kiekvieno tarptautinės apsaugos prašytojo kultūrinių ar kalbinių ryšių su valstybe nare, į kurią perkeliama, būtų neįmanoma paskirstyti šių prašytojų visoms valstybėms narėms laikantis SESV 80 straipsnyje įtvirtinto solidarumo principo, taigi ir patvirtinto privalomo perkélimo mechanizmo. Bet kuriuo atveju negalima atsižvelgti į teiginius dėl tarptautinės apsaugos prašytojų etninės kilmės, nes jie akivaizdžiai prieštarauja Sąjungos teisei, ypač Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 straipsniui.

(žr. 291, 292, 304 ir 305 punktus)

16. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 303 punktą)

17. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje nurodyta, kad nacionaliniu lygiu turi būti užtikrinta teisė į veiksmingą teisminę gynybą, t. y. teisė apskusti bet koki nacionalinės institucijos sprendimą, priimtą per perkélimo procedūrą, vykdomą pagal SESV 78 straipsnio 3 dalį.

(žr. 325 punktą)

18. Sprendime 2015/1601, kuriuo Italijos ir Graikijos labui nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje, sukurta sistema, kaip ir Reglamente Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai, įtvirtinta sistema, grindžiama objektyviais kriterijais, o ne tarptautinės apsaugos prašytojo pageidavimu. Konkrečiai kalbant, valstybės narės, į kurią pirmiausia atvykstama, atsakomybė, numatyta šio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje, kuri yra vienintelė šiame reglamente numatyta atsakingos valstybės narės nustatymo taisyklė, nuo kurios nukrypstama Sprendimu 2015/1601, nėra susijusi su prašytojo pageidavimu renkant priimančiąją valstybę narę ir ji nėra skirta užtikrinti, kad egzistuotų šio prašytojo kalbinis, kultūrinis ar socialinis ryšys su atsakinga valstybe nare.

Be to, naudą gaunančių valstybių narių institucijoms suteikta tam tikra diskrecija, kai jos pagal Sprendimo 2015/1601 5 straipsnio 3 dalį nustato atskirus prašytojus, kurie galėtų būti perkelti į tam tikras valstybes nares, ir ši diskrecija pateisinama atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo tikslą perimti iš Graikijos ir Italijos prieglobsčio sistemų didelį skaičių prašytojų, greitai ir veiksmingai perkeliant juos į kitas valstybes nares laikantis Sąjungos teisės ir ypač Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje garantuojamų pagrindinių teisių. Pagal Sąjungos teisės aktus prašytojas neturi teisės pasirinkti už jo prašymo nagrinėjimą atsakingos valstybės narės. Iš tiesų Reglamente Nr. 604/2013 numatyti kriterijai, pagal kuriuos nustatoma už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą atsakinga valstybė narė, nesusiję su prašytojo pageidavimu pasirinkti tam tikrą priimančiąją valstybę narę.

(žr. 333, 334, 337 ir 339 punktus)

19. Vykdamas SESV 78 straipsnio 3 dalyje numatytą perkėlimo procedūrą, tarptautinės apsaugos prašytojo perkėlimas iš vienos valstybės narės į kitą siekiant užtikrinti, kad jo prašymas būtų išnagrinėtas per protingą terminą, nelaikytinas grąžinimu į trečiąją valstybę. Priešingai, tai yra Sąjungos lygiu patvirtinta krizės valdymo priemonė, skirta užtikrinti veiksmingą naudojimąsi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 18 straipsnyje įtvirtinta pagrindine teise į prieglobstį, paisant 1951 m. liepos 28 d. Ženevoje pasirašytos Konvencijos dėl pabėgėlių statuso.

(žr. 342 ir 343 punktus)